

Predmet: Sima Bogdanović i drugi – slučaj Skočić (Zvornik V)

Broj predmeta: K.Po2. 42/10

Glavni pretres: 29.06.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić i Dušan Jovanović, punomoćnici oštećenih

Ispitivanje svedoka Milana Pantića

Tokom 1992. godine radio je u Centru javne bezbednosti u Zvorniku. Njegova žena je živela u Pantićima, pa ju je on povremeno posećivao. Te noći kada se desilo ubistvo Roma iz Skočića bio je u Pantićima. Čuvao je stražu ispred kuće Vlastimira Pantića, kada je čuo rafalnu paljbu i dve detonacije, za koje nije znao odakle potiču. Sledeće jutro je otišao u svoju kuću koja se nalazila na brdu, udaljena 300 metara od kuća ostalih Pantića. Posle nekoliko sati se vratio u Pantiće i tada mu je neko rekao: *Došlo je dijete romske nacionalnosti... svo u krvi*. Na detetovom džemperčiću je video zgrušanu krv i dečak mu je rekao da je sin Ismeta Ribića iz Skočića, da su mu sve pobili, da je imao trudnu majku, oca i brata od dve godine. Dečak nije rekao ko je pobio članove njegove porodice. Vlastimir Pantić i on su odveli dete do Komande bataljona u Petkovcima, koja se nalazila tri kilometra od Pantića. Vlastimir je ostao sa dečakom ispred kancelarije dok je on razgovarao sa komandantom bataljona. Komandant bataljona je naredio medicinskim sestrama, kojih je bilo dve-tri i radile su u ambulanti do komandantove kancelarije, da dečaku očiste rane, i pozvao je vozača saniteta da dečaka odveze u bolnicu. Prilikom previjanja u ambulanti, dečak je plakao i nije hteo da se odvoji od njega. Video je prostrelnu ranu na dečakovoj ruci, kao i ožiljak na gornjem delu grudi. Dečak je vrištao jer nije hteo da bude odvojen od njega, tako da je vozač saniteta prevezao i dečaka i njega do bolnice u Zvorniku, gde je dete primljeno u hitnoj službi.

Pitanja predsednika veća

Tek je kasnije saznao gde se dogodio ubistvo Roma, a pored tog mesta nisu prolazili kad su išli sa dečakom u komandu u Petkovce. Radojka Pantić rekla mu je da su ona i njen sin Željko pokušali da odvedu dečaka u Malešić, ali je na oko 100 metara od mesta gde je izvršeno ubistvo, dečak počeo da vrišti i beži u suprotnom pravcu, nakon čega su ga Radojka i Željko vratili nazad u Pantiće. Na to je on [svedok] tokom svedočenja dodao: *Možda je i sreća što nije otišao u Malešić*, ali nije želeo da pojasni ovu izjavu.

Pitanja zamenika tužioca

Bilo je paravojnih jedinica u Zvorniku i okolnim mestima.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na početku rata, pripadnici jedinice *Niškog* maltretirali su starije seljake od 60-65 godina koji nisu stražarili. Milan Radić je bio komandir čete regularne vojske u Malešiću i pojedini Pantići su bili pod njegovom komandom. Svedok je čuo da su *Simini četnici* bili locirani u Malešiću, ali ih nikad nije sreo. Ne zna ništa o njihovim aktivnostima. Ništa nije čuo o ubistvu Roma iz Skočića.

Ispitivanje svedoka Željka Pantića

U julu 1992. godine, bio je maloletan i živeo sa roditeljima, Radojkom i Vlastimirom, u Šetićima. Jednog jutra, pred njegovu kuću je došao dečak star šest-sedam godina. U kući su pored njega bili i njegovi roditelji. Po uputstvu oca, koji je trebalo da ide na borbenu liniju, Radojka i on su krenuli da dečaka otprate do komande u Malešiću, koja se nalazila u školi. Na jednom delu puta prema Malešiću, dečak nije želeo da nastavi put i počeo je da beži i da se vraća nazad, pa su ga on i Radojka odveli i ostavili kod Vlastimira, koji je bio na borbenoj liniji. Nakon toga, njih dvoje su otišli kući.

Pitanja zamenika tužioca

Dečak je odbio da nastavi put prema Malešiću pedesetak metara pre muslimanskog groblja, na putu za Šetiće, što je oko jedan kilometar udaljeno od njegove [svedokove] kuće.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Dečak je odbio da nastavi put 200 metara pre Prljuge, mesta gde se vadi pesak.

Saslušanje svedokinje Radojke Pantić

U jutarnjim satima, jednog dana 1992. godine, videla je nepoznatog dečaka ispred svoje kuće. Dala mu je da jede a njen muž Vlastimir ga je oprao, jer je dečak bio krvav. Prema Vlastimirovom uputstvu, ona i njen sin Željko su povelili dečaka u komandu u Malešić. Na putu za Malešić, kad su prošli groblje koje je 200-300 metara udaljeno od Prljuga, dečak je počeo da beži nazad i govori: *Neću teto, neću, hoću s tobom*, pa su dečaka odveli i ostavili kod Vlastimira, koji je bio na položaju. Zatim su ona i Željko otišli kući.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Dečak joj je rekao da su mu ubili trudnu majku, ali nije rekao ko je to uradio. Nije ništa čula o ubistvu Roma iz Skočića. Noć pre nego što je dečak došao pred njenu kuću, čula je zvuke eksplozija, ali ne zna odakle su dopirali.